

Tror hr. Per Kaalund, at det havde været muligt at få fjernet Saddam Hussein som trussel af fredelig vej? Og hvis ikke hr. Per Kaalund tror det, så vil jeg gerne gentage mit spørgsmål. Alternativet var, at han havde siddet der endnu. Kan jeg ikke få at vide af hr. Per Kaalund: Havde det været en fordel? Havde det været noget positivt i forhold til det, vi har nu, eller noget negativt? Et meget enkelt spørgsmål.

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes ikke, at hr. Per Kaalund svarede på mit sidste spørgsmål. Altså misforstå mig ikke, jeg synes, der var et fuldstændig klart svar på det første spørgsmål: Socialdemokratiet ønsker, hvis et styrket bidrag skal forlænges ud over december, at dette spørgsmål bliver afgjort i salen med et nyt beslutningsforslag og en afstemning. Det er et fuldstændig klart svar. Men mit spørgsmål gik så på, om man har en fælles forståelse med regeringen om det.

Grunden til, at jeg spørger, er, at der i bemærkningerne afsnit X står:

»Såfremt det skulle vise sig hensigtsmæssigt at forlænge bidraget«, det er det, vi snakker om, »eller at justere bidraget væsentligt, f.eks. som følge af voksende beskyttelsesopgaver, eller såfremt der skulle ske en væsentlig ændring i opgavernes karakter, f.eks. som følge af beslutninger truffet af FN's Sikkerhedsråd, vil regeringen rådføre sig med Det Udenrigspolitiske Nævn herom eller om nødvendigt på ny forelægge sagen for Folketinget.«

Der kan man sige, at der er det jo ikke klart; der lægger det jo op til regeringen at afgøre det. Jeg forstår, at Socialdemokratiets holdning er fuldstændig klar. Det, jeg efterlyser, er, om Socialdemokratiet har en aftale med regeringen om, at det naturligvis kommer i Folketinget, eller om man kan risikere, at regeringen afviser at tage det i Folketinget og bare kører det igennem Det Udenrigspolitiske Nævn uden en diskussion her.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Til hr. Villy Søvnald på spørgsmålet om, hvilken opfattelse vi har på det område her, hvad der vil ske, når resultatet af FN-forhandlingerne foreligger osv., og om der er tale om en overgangsperiode, vil jeg sige, at så længe vi ikke kender

resultatet af det, der foregår i øjeblikket, er det jo svært at tage stilling til det. Man kan jo tænke sig mange løsninger på det her. Man kan tænke sig – hvilket vi gerne så – at FN får en betydelig rolle i Irak. Man kan tænke sig en overgangsperiode, hvor amerikanerne stadig væk har en væsentlig indflydelse, og så overgår den til FN; altså en eller anden tidsætning i sådan et resultat.

Derfor kan jeg kun sige, hvad jeg har sagt tidligere i denne forhandling, at når resultatet foreligger, vil vi tage stilling til og danne os en opfattelse af, hvad vi bør gøre, og hvilken stillingtagen, vi skal tage. Men jeg vil tilføje, at vi stadig væk betragter det sådan, at regeringen støttet af Dansk Folkeparti har pådraget Danmark et ansvar af en vis betydning som besættelsesmagt, og det vil indgå i vores overvejelser, som det hedder i vores sprog.

Hr. Jesper Langballe er inde på spørgsmålet om Saddam Hussein. Vi har fra starten sagt, at vi ønsker Saddam Hussein væk, og at regimet skulle falde, det har vi ikke lagt skjul på at vi gjorde. Vi har tilføjet: om fornødent med militær magt – det har vi sagt fra starten. Det, vi har sagt, er: i lighed med en lang, lang række andre lande.

Hr. Langballe må huske på, at det er Danmark, der er afvigeren her. Vi har fulgt den linje, som de fleste europæiske lande har fulgt i denne sammenhæng, nemlig at vi ønskede at give FN rollen som den, der skulle tage disse beslutninger, give våbeninspektørerne mere tid osv. Men vi har hele tiden sagt, at Saddam Hussein-regimet burde fjernes, om fornødent med militær magt. Det er vores opfattelse.

Til hr. Søren Søndergaard vil jeg sige omkring forlængelsen, at en forlængelse med yderligere 3 måneder til eksempel vil være en så væsentlig forøgelse af tiden, nemlig en fordobling, altså med 2 x 6 måneder, at det efter vores klare opfattelse vil kræve en behandling her i Folketinget. Der er ikke nogen tidsforlængelse med i det beslutningsforslag, der ligger her, og mit bedste gæt – men det kan ministeren måske senere svare på – er, at regeringen i givet fald, der skal være tale om en forlængelse, vil lægge sagen herved.

Hvad er væsentligt og uvæsentligt? Hvis der skal 10 folk mere derned eller 10 mindre eller lignende, kan det jo klares i Nævnet, eller hvis det skal være 14 dage længere osv., det kan jo klares i Nævnet. Men er der tale om f.eks. et halvt år yderligere, så skal det i Folketingssalen.